

อักษรศาสตร์

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 เมษายน 2558 “सानสายใย รวมใจ ชาวอักษรศาสตร์”

“เทพรัตนราชสุดาภิสดุติ” เกิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เนื่องในโอกาสชิตสมัยฉลองพระชนมายุ 5 รอบ 2 เมษายน 2558

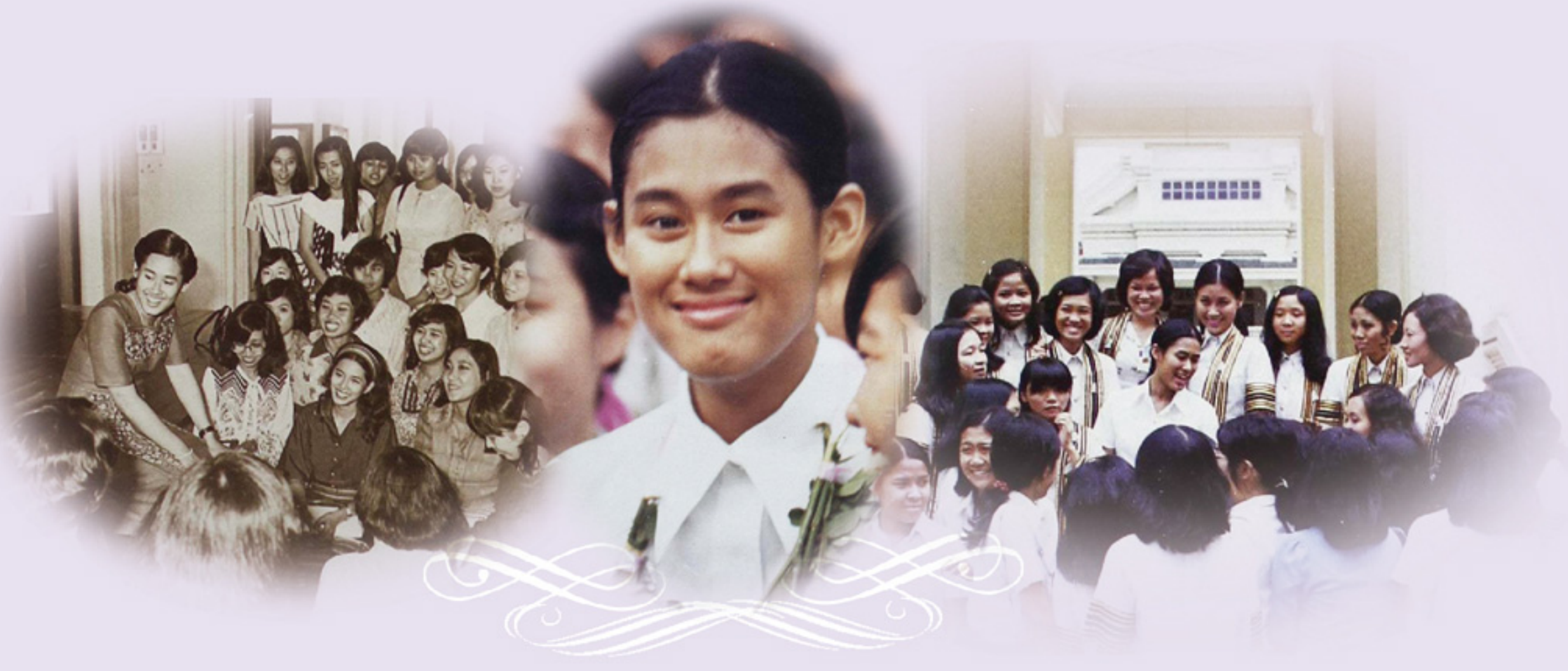
สัททูลวิกกิตินันท์

พรายพรรณเพ็ญราชเนรุจี ณ คคนางค์	
อ่อนไต้สติดกลาง	ฤดี
พรายพรรณพัฒน์แพรวพิมลสุรมณี	
คือจอมจรัสศรี	จุพาฯ
พรายพรรณอุตพลเพริศพิสุทธิปทุมมา	
ผ่องพูนปัญญา	อดุล
พรายพรรณราชหฤทัยพระเพียงชลพิรุณ	
โลมธรณีหนูน	ประชา
พรายพรรณแย้มสิริสรवलและนวลพระนยนา	
ยิ่งแสงสุดารา	วะวาม
เกิด “เทพรัตนราชสุดาฯ” สถิรนาม	
เกิดเกียรติคุณงาม	พิพิธ
ห้ารอบชี้นมเนรีนฉลองพระชันมประสิทธิ์	
กอปพรจน์ประณามกิจ	บวร
จุงแก้วไตรสรณาธิปัตยอมร	
จุงร่วมประชุมพร	ถวาย
ยืนชนม์ยืนวรวรรณะพลสุขมิวาย	
ยืนยศบแคลนคลาย	นิรันดร์ โสติเทอญ

ควรมีควรสุดแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ข้าพระพุทธเจ้า สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นายอาทิตย์ ชีรวณิชย์กุล ร้อยกรอง

“พระจริยาวัตรและพระกรุณาธิคุณ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี”

โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ อัครวิรุฬห์การ คณะบดีคณะอักษรศาสตร์
การบรรยายเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา ในงานเทศกาลงานออกร้านหนังสือ
จัดโดย ศูนย์สารนิเทศมนุษยศาสตร์(ห้องสมุด) คณะอักษรศาสตร์ 26 กุมภาพันธ์ 2558

เมื่อทรงเป็นนิสิต

เนื่องจากผมได้มีโอกาสศึกษาในรุ่นเดียวกับสมเด็จพระเทพฯ เพราะฉะนั้นพระจริยาวัตรของสมเด็จพระเทพรัตนฯ ที่ผมจะพูดถึงในที่นี่ก็คือสิ่งที่ เป็นปกติของท่าน ซึ่งจริงๆ แล้วก็ปกติของท่านก็เหมือนกับปกติของนิสิตทั่วไป นิสิตบางคนก็นั่งรถมาเรียน อย่างของผมบ้านใกล้ก็เดินมาเรียนได้ เวลาท่านเสด็จมาก็เสด็จจรดู้ มีตำรวจนำบ้างไม่นำบ้าง แล้วก็จะมีรถของศรภ. (ศูนย์รักษาความปลอดภัย) ตามมาด้วยหนึ่งคัน มีองครักษ์ศรภ. มา 2 คน รุ่นหนุ่มๆ ตอนนั้น ก็เป็นนายพลเกษียณกันไปหมดแล้ว ศรภ. ก็จะได้เสด็จออกธรรมดา เราก็งงๆ หัวเราะๆ กันที่มีสันติบาลปลอมตัวมาคือปลอมแบบที่เราว่าปลอมมา

ห้องประทับที่ตึกอักษร

ห้องที่ประทับพักของสมเด็จพระเทพรัตนฯ อยู่ที่ ชั้นสองทางหอประชุม เป็นห้องรถไฟยาวๆ กันเป็นสองส่วนไม่มีเครื่องปรับอากาศสองส่วนสามให้ประทับพัก มีโต๊ะไม้ขัดหนึ่งตัว พระเก้าอี้ที่ประทับก็มีหนึ่งพลาสติกหุ้ม มีเก้าอี้ธรรมดาๆ อีกตัวไว้ให้พระอาจารย์หรือพวกเรานั่งเวลาเฝ้า แล้วก็พัดลมเครื่องหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งของห้องก็มีตู้เย็นหลังเล็กๆ หนึ่งตู้ แล้วก็เก้าอี้โซฟาหุ้มหนังพลาสติก แล้วก็พัดลมอีกเครื่องหนึ่งแค่นั้นแหละ เสียหายที่ไม่ได้เก็บไว้ ที่จริงเป็นประวัติศาสตร์เพราะว่าเสด็จอยู่ตรงนั้นตั้ง 7-8 ปี เวลาซ่อมตึกก็รื้อหายไปเลย

ทรงเรียนหนังสือเหมือนเราและทรงห่วงใยเพื่อน

ท่านก็ทรงเรียนหนังสือเหมือนกับพวกเรา แต่ท่านก็ต้องขยันกว่าเราเยอะเพราะว่าในเวลานั้นท่านต้องตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ กับสมเด็จพระบรมราชินีนาถ บ่อยมากและครั้งละนานๆ เวลาที่ทรงพระอักษรก็ต้องเสด็จไปตามห้องต่างๆ ก็จะมีคุณพยาบาลท่านผู้หญิงทั้งหลายซึ่งเสียไปหมดแล้ว ตอนนั้นวิ่งตามเพราะว่าท่านทรงพระดำเนินเร็วเดี๋ยวนี้ก็ยังเร็ว สมัยก่อนนิสิตต้องเรียนรวมกันหมดเพราะมีวิชาเลือกน้อยมากที่เหลือหลักสูตรบังคับเรียนรวมกันหมด โดยมากนั่งเรียงกันตามลำดับอักษรของชื่อ เทอมหนึ่งก็เริ่มจาก ก เทอมสองก็เริ่มจาก อ บ้าง สมเด็จพระเทพรัตนฯ ทรงจำเพื่อนแม่นที่สุด และทรงรักเพื่อน เวลาเพื่อนมีอะไรนิดๆ หน่อยๆ ท่านก็จะทรงเป็นธุระ สมัยก่อนมีห้องแอร์อยู่ห้องเดียวคือห้องแล็บภาษา

แล็บภาษามีสองห้อง ห้องหนึ่งมีแอร์อีกห้องไม่มี เจ้านายก็ไม่ได้สิทธิพิเศษอะไรเลย เสมอภาคกัน ก็คือต้องสลับกันแต่ละกลุ่ม พวกเราที่อยู่กลุ่มท่านก็จะได้เรียนห้องแอร์หนึ่งสัปดาห์ อีกหนึ่งสัปดาห์เรียนห้องไม่มีแอร์ เจ้านายไม่เคยทรงหนีเรียนเลย เพราะว่าเวลาเรียนของท่านน้อย ต้องตามเสด็จบ่อย หรือไม่ก็ต้องไปออกงาน วันไหนท่านออกงานพวกเราก็จะฮือฮา เพราะท่านพระเกศาสวย ที่ว่าพระเกศาสวยก็คือใช้วิกครอบมาวันไหนเสด็จมาทรงนั้นก็แปลว่าจะเสด็จไปออกงาน ท่านก็จะหายไปแต่ก็ไม่ได้หายไปเฉยๆ นะ ทรงทำข้อตกลงกับอาจารย์ไว้ก่อนเพราะท่านมีพระราชกรณียกิจที่จะต้องตามเสด็จ โดยปกติถ้าใครขาดเรียนเกิน 20% ก็จะไม่ให้สอบ ซึ่งของท่านเกินอยู่แล้ว เพราะสมัยก่อนเสด็จไปทรงงานต่างจังหวัดที่ละนานๆ

ทรงเคารพครูอาจารย์

ทรงพบครูท่านก็ทรงไหว้ทุกทีไม่เคยไม่ไหว้ จนกระทั่งปัจจุบัน ทรงพบครูท่านก็ทรงไหว้ แม้แต่เวลาอยู่ในการในงานท่านก็ไหว้ แม้จริงๆ แล้ว จะไม่ต้องไหว้ก็ได้ ลงจากรถเจอครูก็ไหว้เพราะถือว่าครูเป็นบุคคลสำคัญ ความสนิทสนมกับครูก็มาก โปรดคุยกับครู เวลาเรียนไม่รู้เรื่องบ้าง ท่านก็จะทรงคุยกับครู เวลาต้องตามเสด็จก็จะมีคนมาอัดเทป ท่านก็จะเรียกของท่านว่า เทปอาจารย์ มันไม่ถ่ายนะสำหรับคนที่ฟังเทป แล้วจดใหม่ตามเสด็จไปทรงงานกลับมาก็มีด ก็ต้องทรงเขียนรายงานเพื่อที่จะไปกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้เสร็จก่อน ถึงจะมีเวลามาฟังเทปเพราะฉะนั้นกว่าจะได้จดเทปก็มีดตึกแล้ว ต้องใช้ความวิริยะอุตสาหะมากมายที่จะเรียนหนังสือ เรียกว่าถ้าไม่รักเรียนจริงไม่เรียนแล้ว ทรงบ่นเหมือนกันว่าสมเด็จพระนางเจ้าฯ มีพระราชประสงค์ให้มาช่วยทำงานเมื่อทรงสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็ต้องชวนขวายชื่อไปสมัครเอง เผอิญสอบเข้าได้ ในส่วนพระจริยาวัตรด้านการเรียนหนังสือเรียกได้ว่าเป็น “นักเรียนตัวจริง” ไปที่ไหนความพยายามเรียนสูงกว่าเราเยอะ ประกอบกับท่านทรงพบเห็นอะไรมามากและช่างสังเกตมาก จึงทรงเห็นอะไรที่คนอื่นไม่เห็นหรือเวลาได้ยินอะไรแล้วจะเก็บได้มากกว่าคนอื่น อีกเรื่องหนึ่งที่ควรกล่าวไว้คือทรงมีความกตัญญูเป็นเยี่ยม ต่อสถาบันการศึกษา เป็นพระธิดาผู้ดูแลส่งเสริมกิจกรรมของคณะและมหาวิทยาลัยไม่มีขาด

พระนิสสัยเรื่องการจด

พระนิสสัยอีกอย่างคือจดจริงจัง กัมพูชาเขาว่าเป็นสายลับ ไปไหนกลางปากกลางเขาก็จด สิ่งที่ท่านจดก็พัฒนามาเป็นพระจริยาวัตรอีกอย่างหนึ่ง ท่านมีสมุดเล็กๆ จดแค่คำสำคัญเพราะจดไม่ทัน คล้ายๆชาวเลขส่วนพระองค์เสร็จแล้วตอนเย็นก็มาจดใหม่ให้ละเอียดอีกทีหรือบางทีกลัวลืมก็จดตอนนั่งรถเลย สมุดต่างๆเหล่านี้เรียกว่าทรงหวงอย่างมาก เวลาเกิดเรื่องอะไรทรงสั่งไว้เลยให้เอาสมุดไว้ก่อน มีเป็นพันๆเล่ม นั้นเป็นบันทึกที่ต่อไปอีกเป็นร้อยปีใครอยากรู้เรื่องอะไรจะอยู่ในนั้นเยอะ เรื่องที่จดไว้มีประโยชน์ใช้ค้นเรื่องต่างๆภายหลังได้ บางทีมีเหตุการณ์หรือปัญหาอย่างเดียวกันก็ได้ใช้ เวลาจะทรงทำโครงการอะไร ท่านไม่เคยทรงโครงการขึ้นในอากาศ ท่านจะทรงศึกษากลับไปว่ามันเกิดอะไรขึ้น มีอะไรมาก่อนหน้านั้น ใครเป็นผู้เชี่ยวชาญ ต้องไปดูที่ไหน การไปเมืองนอกของท่านไม่ได้ไปเที่ยว ก็ต้องไปดูแหล่งความรู้ ด้วยความที่ท่านเห็นอะไรมา ก็คุยได้มาก เวลาไปต่างประเทศคุยกับผู้เชี่ยวชาญ นักปราชญ์ได้ ล้วงความรู้ได้เยอะ

เริ่มทุกอย่างจากเล็กๆ

สมเด็จพระเทพรัตนฯ ไม่ทรงเริ่มอะไรใหญ่ๆเป็นพระนิสสัย เริ่มทุกอย่างเล็กน้อย ค่อยๆทำ พระนิสสัยอีกอย่างคือประหยัด ระวังเรื่องใช้เงิน ไม่มีใบเสร็จมาอย่างหวังว่าได้เบิก จะโดนกริ้วมากเลยถ้าเวลาทำโครงการอะไรแล้วจ่ายเงินไปโดยไม่มีใบเสร็จ เพราะเป็นเงินคนอื่นเค้าส่งมาให้ใช้ แต่สิ่งที่ท่านไม่เคยบันทึบคือเงินที่ส่งคนเรียนหนังสือ ขออะไรมาให้หมด ถ้าเป็นเรื่องเรียน เงินที่เขากวายนมาไม่ได้เข้าบัญชีส่วนพระองค์เลย แม้จะระบุว่ามาให้ใช้ส่วนพระองค์ ก็ไม่ได้เข้าบัญชีส่วนพระองค์จะมีบัญชีและมีกรรมการที่ดูแลการใช้เงินบัญชีนี้ แต่พอท่านทำอะไรคนอื่นก็แห่มาทำเหมือนกัน ทำไม่ไปทำอย่างอื่นที่ยังไม่มีคนทำ หรือต่อยอดสิ่งที่ท่านทำไว้ก็ได้

เป็นครูจริงๆ

เวลาท่านเป็นครูที่โรงเรียนนายร้อยก็เป็นครูจริงๆ เวลาเตรียมการสอนก็เตรียมอย่างมหัศจรรย์ไม่รู้เอาเวลาที่ไหนไปเตรียม เตรียมเอกสารการสอนถึงตีสามยังไม่เสร็จเลยก็ยังเคย บางทีแย่น้อยบรรยาย PowerPoint มาแต่ไฟดับดับ ไมโครโฟนใช้ไม่ได้ ท่านก็ต้องตะโกนสอน คนที่เป็นครูที่จริงก็คือนักเรียนตัวจริง คนที่เป็นครูหยุดเรียนไม่ได้ หยุดเมื่อไหร่เด็กถอนหงอก

ชอบหาข้อมูล

เจ้านายท่านมีสมุดระหว่างความรู้จักความคิดค่อนข้างสูง คือไม่คิดเลยเถิดจากข้อมูลและไม่ละเลยการหาข้อมูล เวลาคิดคิดกลับมาหาข้อมูล แล้วจากข้อมูลไปหาความคิด บางคนเวลาเขียนวิทยานิพนธ์ ข้อมูลเยอะความคิดไม่มีเลย ข้อมูลก็เป็นมูลอยู่ไม่ขึ้นไปตีสมอง ตีอะไรไม่แตก บางคนไม่มีข้อมูลเลย ความคิดเพื่องฟังอยู่ข้างบน เวลาท่านทรงเห็นอะไรมาท่านจะทรงคิดต่อว่าจะเอาไปทำให้คนอื่นดีขึ้นได้อย่างไร ซึ่งเป็นความกรุณาหรือที่เราเรียกกันว่าพระมหากรุณาธิคุณ ท่านมีคุณลักษณะที่ดีในการมองอะไรแล้วคิดถึงคนอื่นตลอดเวลา กล่าวคือท่านคิดไปอีกขั้นหนึ่งแล้ว ไม่ใช่แค่ทำให้ของเราดี แต่ทำให้ของคนอื่นดีเหมือนกัน และดีขึ้นได้ด้วยตัวเอง ไม่ใช่คอยให้อยู่ตลอดเวลา บางคนช่วยคนแบบถูกถูกความสามารถ แต่สมเด็จพระเทพรัตนฯ ไม่เคยถูก ขนาคคนพิการซ้ำซ้อนก็ยังช่วยเหลือจนขวายด้วยตนเองให้จบปริญญาได้ บางคนพอมีปัญหามาถึงระดับหนึ่งแล้วจะมีความกรุณาตามมาด้วย เป็นความกรุณาที่อยากจะช่วยคนอื่น สมเด็จพระเทพรัตนฯ จะเห็นได้ว่าพระจริยาวัตรกับพระกรุณาติดกันอยู่ คนที่มีความกรุณาหลายๆ เดินไปไหนก็เห็นความลำบากของคนอื่น

ความจำดี ทำอะไรต้องรวดเร็วทันการณ์

ท่านความจำดีและทำอะไรเร็วทันการณ์ จำได้หมดสั่งงานวันไหนไปถามท่านทำไมต้องเร็ว ท่านรับสั่งว่าเวลาน้อย ทำอะไรได้ให้รีบทำ เวลาตามเสด็จไป รายการโทรทัศน์ไม่ค่อยชอบถ่ายตอนที่ท่านรับสั่งกับคนที่ มีหน้าที่ คนที่ทำโครงการ ที่รับสั่งมันจะมีทั้งปัญหา ข้อคิดเห็น แนวทาง แก้ไขปัญหา ไม่ต้องออกอากาศก็ไม่ใช่ไรแต่น่าจะเก็บไว้เพราะมีประโยชน์ให้ความคิด การพัฒนาแก้ไขปัญหาต่างๆ ส่วนมากที่ออกโทรทัศน์ก็มีแต่ตอนพระราชทานของ ไม่เห็นมีประโยชน์อะไรแก่ผู้ชม สมเด็จพระเทพรัตนฯ จะเสด็จออกต่างจังหวัดไปตรวจงาน บางทีก็เจอสิ่งที่ไม่เคยคิดว่าจะเห็น เช่น เคยเจอครูที่สอนเด็กในโรงเรียนในพื้นที่ทุรกันดาร นอนในถ้ำก็มี เพราะไม่มีบ้านพักครู หรือไปต่างจังหวัดชายแดนแล้วเจอเด็กไม่มีสัญชาติ ไม่ได้เรียนหนังสือ ไม่มีครู ทรงทนไม่ได้ทรงพระกรุณาจ้างครูมาสอน หรือบางคนได้สัญชาติไปแล้วถูกถอนสัญชาติก็มี ถ้าความกรุณาไม่ใหญ่จริงนี้เลิกทำไปแล้ว และไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายเลยที่จะทำโครงการต่างๆ ปัญหาที่มีสารพัด ทั้งการดำเนินงาน ผู้คน ไม่ทำก็ได้ นั่งสบายๆก็ได้ แต่ทรงแล้วอยู่เฉยไม่ได้

ริเริ่มแก้ปัญหา

คนบนภูเขาไม่รู้จะปลูกอะไร ทำนาขึ้นบันไดก็ไม่มีน้ำ ในที่สุดท่านไปได้ชาน้ำมันมา ก็มีบริษัทใหญ่ๆมาขอทำ ท่านบอกเก็บไว้ให้คนจนทำเถอะ ตอนที่ท่านไปดูเครื่องหีบน้ำมัน ซึ่งใช้หีบน้ำมันเฉพาะช่วงฤดูกลางที่ซาออกผล พอสิ้นฤดูกลางเครื่องก็ไม่ได้ใช้อีกทั้งปี ทรงพระดำริว่าต้องมีเครื่องที่หีบเมล็ดได้หลายชนิด รับสั่งให้นักวิชาการไปหาข้อมูลมาว่ามีพืชอะไรให้น้ำมันได้บ้าง ก็เกิดความรู้แขนงใหม่ขึ้นมา ซึ่งก็ไม่ได้เริ่มต้นความคิดจากนักวิทยาศาสตร์ แต่เริ่มต้นจากความกรุณาของท่าน เครื่องของท่านหีบน้ำมันได้สารพัดชนิด ปีหนึ่งๆไม่ต้องหยุดทำงานเลย ถ้าไม่มีปัญญาประกอบด้วยกรณาก็คงมองไม่เห็นหรือกร สรุปในส่วนพระจริยาวัตร ทรงมีทุนเดิมมา ทุนที่ท่านทรงได้มามากที่สุดคือการเรียนการศึกษา ความรู้ ท่านทรงเห็นอะไรมามาก พื้นนิสัยของท่านเป็นพื้นนิสัยที่ไม่ต้องบังคับให้ออกมาทำโครงการเพราะท่านมีพื้นนิสัยของความกรุณาอยู่แล้ว ไม่ต้องบังคับให้กรุณา ออกมาเอง ความกรุณา มี 3 แบบ 1. มีวัตถุที่จับต้องได้ให้กรุณา เช่น เห็นคนไม่สบาย แต่ถ้าช่วยไม่ได้ก็เลิก 2. ความกรุณาที่มีธรรมะเป็นอารมณ์ (object) 3. กรุณาที่ออกมาเอง ไม่ต้องมีอะไรมากระตุ้นให้ทำ

ทรงบริหารเวลาอย่างไร

ผมก็ไม่รู้ว่าทรงบริหารเวลาอย่างไร เพราะท่านทำงานทั้งวัน แม้แต่ตอนเสวยก็เป็นเรื่องงาน ตอนเดินออกกำลังก็พูดเรื่องงาน ถ่ายรูปเล่นยังเป็นงานได้ นำไปขายนำเงินเข้ามูลนิธิของคณะอักษรศาสตร์ แต่ผมว่าวิธีบริหารของท่านคือเอางานเป็นหลัก ท่านไม่ได้บริหารตัวงาน สำหรับท่านงานบริหารท่าน กลับกัน เหมือนว่าถ้าท่านไม่ได้ทำงานแล้วท่านจะรู้สึกว่าจะไม่สบายพระทัย อย่างเวลาที่ท่านเล่นดนตรีเป็นการพักผ่อนของท่าน แล้วก็กลายเป็นงานไปได้ ท่านก็เป็นผู้นำการเล่นดนตรีไทย เมื่อตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาของจิตรลดา รับสั่งให้มีแผนกทำเครื่องดนตรีไทย ให้ไปตามหาครูต่างๆ มาเพื่อจะมาทำ สิ่งที่ท่านทำไว้ก็กลายเป็นสมบัติของชาติเรา มีงานออกมาเต็มเลยในส่วนดนตรี

จะทำอะไรถวายดีฉลองพระชนมายุ 60 พรรษา

ขอให้ทุกคนดำเนินตามรอยพระยุคลบาท มีปัญญาส่วนไหนก็รีบๆ ไปช่วยคนอื่นเขา ถ้ามั่นว่าจะทำอะไรถวายดีจริงๆแล้ววางมาก แค่ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด เป็นครูก็ต้องสอนลูกศิษย์ เป็นลูกศิษย์ก็ต้องเรียนหนังสือให้ดี พ่อแม่ก็ต้องสอนลูก พ่อแม่สอนลูกให้เป็นคนดี ครูสอนให้มีความรู้ เพียงเท่านั้นอะไรๆก็จะดีขึ้นเพราะฉะนั้นก็ช่วยๆกันหน่อย อย่าให้ท่านทรงทำอยู่องค์เดียว

เกียรติยศชาวอักษรฯ

ชัมย์ภร บางคมบาง (แสงกระจ่าง)

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ประจำปี 2557

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กวช.) ได้พิจารณารายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติประจำปี 2557 สามสาขา 12 ท่าน และสาขาวรรณศิลป์ ได้แก่ นางชัมย์ภร บางคมบาง (แสงกระจ่าง) ได้เข้ารับพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวันศิลปินแห่งชาติ วันที่ 24 ก.พ. 2558 ที่ผ่านมา

นางชัมย์ภร บางคมบาง (แสงกระจ่าง) จบปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2514 มีผลงานในการเขียนวิเคราะห์ผลงานเรื่องสั้นและบทกวีของนักเขียนร่วมสมัย ให้กับชมรมวรรณศิลป์ จุฬาฯ ต่อมา มีสำนักพิมพ์รวมไปพิมพ์เผยแพร่ชื่อ "วิเคราะห์วรรณกรรมแนวประชาชน" ใช้นามปากกา "นคินี วิทูรวิธานต์" นามปากกาอื่นๆ ได้แก่ "ชมจันทร์" "ชัมย์พร แสงกระจ่าง" โดยเฉพาะนวนิยายเรื่อง "บันทึกจากลูก(ผู้)ชาย" มีผู้นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ และประสบความสำเร็จอย่างมาก

ชัมย์ภร แสงกระจ่าง เขียนบทวิจารณ์ระหว่างปี 2521 จนถึงปี 2538 รวมระยะเวลาที่เขียนบทวิจารณ์ประมาณ 17 ปี บทวิจารณ์ที่ไพลิน รุ่งรัตน์ เขียนมีมากกว่า 500 ชิ้น ทั้งหมดเป็นการวิจารณ์หนังสือเล่มในแต่ละยุคแต่ละสมัย มีการรวมเล่มเพียงครั้งสองครั้งคือ ปรากฎการณแห่งกวี กับ วรรณพิณิจ:กฤษณา อโศกสิน เป็นการรวมบทวิจารณ์ผลงานของกฤษณา อโศกสินรวมเมื่อปี 2532 ซึ่งได้รับรางวัลชมเชยประเภทสารคดี จากการประกวดหนังสือประจำปี ของคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ

ปี 2539 เป็นต้นมา ชัมย์ภร แสงกระจ่างเขียนนวนิยายต่อเนื่องอย่างจริงจัง โดยเป็นนักเขียนนวนิยายประจำในนิตยสารสกุลไทย และนิตยสารขวัญเรือน หลังจากตีพิมพ์เป็นตอน ๆ แล้วจึงรวมเล่ม ปัจจุบันมีนวนิยายรวมเล่มแล้ว 30 เล่ม รวมผลงานที่รวมเล่มอื่นๆ ด้วยแล้วประมาณ 40 เล่ม ในปี 2546 ชัมย์ภร แสงกระจ่าง ได้เขียนสารคดีประวัติการสร้างสรรคผลงานของ "กฤษณา อโศกสิน" ในชื่อเล่มว่า แกะลายไม้หอม "กฤษณา อโศกสิน"

สุนิษฐา เอกชัย กองจันติก สตรีดีเด่นด้านสื่อสารมวลชน

เกิดวันที่ 6 พ.ค. 2498 เรียนโรงเรียนสาธิตประสานมิตร จากนั้นก็เข้าศึกษาต่อที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2516 (อ.บ. 41) และได้รับเกียรตินิยมนับหนึ่งจากนั้นไปศึกษาปริญญาโท ด้านรัฐศาสตร์ต่อที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซินเมดิสัน ทำงานที่ IBM และหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการรับผิดชอบหน้า Outlook และรับผิดชอบ

ดูแลบทบรรณาธิการ สนใจงานด้านพัฒนาชนบท สตรี และสิทธิมนุษยชน และศาสนาพุทธ เคยเป็นกรรมการกองทุน SIF ธนาคารออมสิน เป็นคณะกรรมการอำนวยการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ระหว่างปี 2552-2556

หากลองถามผู้อ่านที่สนใจติดตามสถานการณ์ประเทศพบว่า นักข่าวหรือคอลัมนิสต์คนไหนที่นำเสนอเรื่องพม่าได้กระตือรือร้นมากที่สุด หนึ่งในคำตอบนั้นจะต้องมีชื่อของ สุนิษฐา เอกชัย คอลัมนิสต์หญิง ผู้ช่วยบรรณาธิการหน้า Outlook แห่งหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์รวมอยู่ด้วยอย่างแน่นอน

การจัดงานวันสตรีสากลฯ ครั้งนี้ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การมอบโล่ประกาศเกียรติคุณ แก่สตรี บุคคล และหน่วยงานดีเด่นจำนวน 15 สาขา 33 รางวัล อาทิ อาสาสมัครทหารพรานหญิง ฟาเดีย ดอมะ สตรีดีเด่นด้านการส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ (อาสาสมัคร) ร้อยตำรวจเอกหญิงเจนจิรา เรืองสินทรัพย์ สตรีดีเด่นด้านกระบวนการยุติธรรม (ประเภทพนักงานสอบสวน) นางสุนิษฐา เอกชัย สตรีดีเด่นด้านสื่อสารมวลชน (ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์) นางสาว วราภรณ์ หยั่งหลัง ยุวสตรีดีเด่น (ภาคใต้) เป็นต้น ซึ่งการมอบโล่ประกาศเกียรติคุณนี้ถือเป็นขวัญและกำลังใจให้กับสตรีทุกท่าน ในการมุ่งมั่นทำความดี และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

เป็นคอลัมนิสต์หญิงที่ยึดถือแนวทางในการนำเสนอประเด็นหรือสิ่งที่ต้องการให้สังคมได้รับรู้แบบเจาะลึกเรื่องราว รวมทั้งการลงพื้นที่เพื่อไปเจอปัญหาที่เกิดขึ้นจริงๆ เพื่อให้มองเห็นรากเหง้าของปัญหาและเชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ ให้ชัดเจนมากขึ้น ผลงานที่สร้างชื่อและผู้อ่านสนใจมากคือ การลอคคิตของคนไทยต่อคนจากประเทศเมียนมาร์ การนำเสนอแง่มุมของความเป็นจริง การสร้างความเข้าใจเพื่อมนุษยด้วยกันแบบไม่มีพรมแดนหรือสิ่งใดมาขวาง

นอกจากนี้ ในรอบปี 2557 มีการให้รางวัลสำคัญที่ชาวอักษรฯ จุฬาฯ ได้รับดังนี้

1. วรรณกรรมแห่งชาติ ของศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2557 ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้ประกาศยกย่องหนังสือจำนวน 38 เรื่อง ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกของศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ ตั้งแต่ปี 2528-2555 ให้เป็น "วรรณกรรมแห่งชาติ" ทั้งนี้เป็นผลงานของ นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ รวมอยู่ด้วย 6 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่อง "ขอบฟ้าขลิบทอง" ของ อาจารย์ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา (อ.บ. 6 / นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2544)

2. เรื่อง "จดหมายจากเมืองไทย" ของ สุภา ลิริสิงห

(อ.บ. 30 / นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2542)

3. เรื่อง "ชีวิตที่เลือกไม่ได้" ของ ศ.กฤษณา กุศลาลัย

(อ.บ. 7 / นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2544)

4. เรื่อง "รัตนโกสินทร์" ของ คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์

(อ.บ. 34 / นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2544)

5. เรื่อง "สุดสงวน" ของ ประยอม ทองทอง

(อ.บ. 24 / อักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2538)

6. เรื่อง "คำทอง" ของ คุณหญิงกุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ

(อ.บ. 16 / นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ดีเด่น ปี 2538)

2. รางวัลครูภาษาฝรั่งเศสดีเด่น ประจำปี 2557

เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2558 ในพิธีวันครู ครูสภา ร่วมกับสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ประกาศเกียรติคุณ ครูภาษาฝรั่งเศสดีเด่น ประจำปี 2557 ทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 6 คน โดย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มอบ ในการนี้ คุณครูดีเด่น 2 ท่าน เป็นนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ คือ ศ.เกียรติคุณ ดร.สดชื่น ชัยประสาธน์ (อ.บ. 30) และ ศ.ดร.จินตนา ดำรงค์เลิศ (อ.บ. 35)

3. รางวัล “นราธิป” ประจำปี 2557

เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2558 ณ ห้องประชุมใหญ่ หอสมุดแห่งชาติ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ได้จัดงานมอบรางวัล “นราธิป” ประจำปี 2557 ให้แก่ 15 คนวรรณกรรม ซึ่ง 2 ใน 15 ท่านดังกล่าว เป็นนิสิตเก่าอักษรฯ จุฬาฯ คือ

1. ศ. พิเศษ ดร.อำภา โอตระกุล (อ.บ. 22 / ผู้ก่อตั้งสาขาวิชาภาษาเยอรมันของคณะฯ / พระอาจารย์ของสมเด็จพระเทพรัตนฯ / เคยเป็นนายกสมาคมครูสอนภาษาเยอรมันในประเทศไทย / ปัจจุบัน เป็นศาสตราจารย์พิเศษภาควิชาภาษาตะวันตก / มีผลงานดีเด่นมากมายทั้งทางด้านวิชาการระดับชาติ งานด้านการแปล ปี 2007 ได้รับรางวัล “ สุรินทราชา” จากสมาคมนักแปลฯ / ปี 2010 ได้รางวัลนักแปลดีเด่น 2010 จากกระทรวงศึกษาและวัฒนธรรม ประเทศสาธารณรัฐออสเตรเลีย ฯลฯ)

2. นายประยอม ชองทอง (อ.บ. 24) เป็นนักเขียน ได้รับยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปี 2548

หมายเหตุ รางวัลนราธิป มอบให้นักเขียน นัก น.ส.พ. กวี นักแปล และ บก.อาวุโส ที่สร้างสรรค์ผลงานมาอย่างต่อเนื่อง ยาวนาน และเป็นที่ยกย่องอย่างกว้างขวาง / อ่านรายละเอียดใน วารสารปากไก่ ซึ่งได้สัมภาษณ์ ดร.อำภาด้วย “ก้าวไปในชีวิตที่หักเห”

อักษรศาสตร์กับการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน โดย นาถนิษฐา จีรารยะพงศ์

กล่าวกันอยู่เสมอว่าการเรียนคณะอักษรศาสตร์นั้นคืออย่างยิ่งและมีคุณค่าอย่างมาก เพราะเราจะได้รับรู้สิ่งต่างๆ ด้วยความเข้าใจ มีมุมมองที่กว้างไกลไม่จำเพาะอยู่กับแง่มุมของชีวิตแง่ใดแง่หนึ่ง และเราจะได้ภาษาหรือความสามารถพิเศษที่จะเรียนภาษาต่างๆ ในโลกได้อย่างรวดเร็วกว่าคนอื่น ๆ สมัยที่ดิฉันเรียนอยู่คณะอักษรศาสตร์ ดิฉันเลือกเรียนเอกภาษาอังกฤษ โทภาษาญี่ปุ่นและเสรีจีน ภาษาญี่ปุ่นและจีนมีความใกล้เคียงกันมากในแง่ตัวเขียนซึ่งภาษาญี่ปุ่นเรียกว่าตัวคันจิ ทำให้เกิดอุปสรรคการเรียนภาษาทั้งสองง่ายยิ่งขึ้น เข้าใจรากฐานต่างๆ ความเหมือนหรือความต่างของทั้งสองวัฒนธรรมมากขึ้น แล้วการเรียนรู้อีกภาษาหลายๆ ก็ช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรม ความคิดอ่านและชีวิตความเป็นอยู่ของคนที่ใช้ภาษานั้นๆ ได้ลึกซึ้งขึ้น

ดิฉันสังเกตว่าคนที่จบจากอักษรศาสตร์ไปทำงานได้สารพัดอย่าง เช่น เป็นนักการตลาด นักกฎหมาย นักโฆษณา รวมถึงนักการทูต และทุกคนก็ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างสวยงาม ดำรงชีวิตเป็นประโยชน์ให้กับสังคมประเทศอย่างใหญ่หลวง ส่วนตัวดิฉันเองเลือกทำงานเกี่ยวกับวารสารศาสตร์ ทุกวันนี้มีบริษัทเล็กๆ ของตัวเอง ซึ่งเป็นตัวแทนสื่อต่างประเทศทั่วโลกทุกรูปแบบ เช่น CNN, euronews, Phoenix, South China Morning Post, Bloomberg Media Group ฯลฯ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในงาน แต่ภาษาจีนและญี่ปุ่นก็ถูกหยิบใช้ เป็นครั้งคราว ในอดีตเรามุ่งแต่สื่อที่เป็นภูมิภาคหรือของโลก ภูมิภาคอาเซียนไม่ได้อยู่ในความสนใจเท่าไรถึงแม้ว่าเอเชียโดยรวมยังสำคัญอยู่ ทว่าภายใน 2-3 ปีที่ผ่านมา ASEAN กลับมามีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ AEC จะกำเนิดตัวเองขึ้นปลายปี 2015 ดิฉันเริ่มพูดจาติดต่อกับสื่อทั้งสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์และ online ในภูมิภาคนี้ โดยดิฉันได้ไปเยี่ยมสื่อในประเทศพม่า กัมพูชา อินโดนีเซีย และเริ่มติดต่อกับสื่อในเวียดนาม ลาว ฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้นอีกด้วย ซึ่งภาษาอังกฤษถูกใช้ในการติดต่อทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าประชากรในพม่า ลาว เวียดนาม เขมร จะพูดภาษาไทยได้อยู่บ้าง เพราะสามารถรับชมละครทีวีของเราได้ สื่อของ

ประเทศในอินโดจีนยังคงค่อนข้างล่าช้าอยู่มาก แต่ทุกๆ แห่งก็มีความเข้าใจต่อกันในการสื่อสารทางธุรกิจเดียวกันอย่างดี

ดิฉันเคยรับเด็กจากมหาวิทยาลัยดังแห่งหนึ่งมาฝึกงานซึ่งขณะนั้นเขาอายุปี 3 เอกสื่อสารมวลชน แต่ภาษาอังกฤษของเขาอ่อนมากๆ จนดิฉันห่วงอนาคตของชาติไทยเรามาก ในกัมพูชา เด็กๆ หรือผู้ใหญ่ต่างใช้ภาษาอังกฤษได้ดี เราเป็นศูนย์กลางของ ASEAN ถึงแม้ภาษาไทยจะใช้ได้ไม่น้อย แต่ภาษาอังกฤษก็ยังจำเป็นอยู่มาก ดิฉันไม่แน่ใจว่าคณะอักษรศาสตร์ในปัจจุบันได้เพิ่มภาษาใน ASEAN อยู่ในหลักสูตรหรือเปล่า เราคงเป็นหัวหอกในการช่วยประเทศชาติในเรื่องภาษาเหล่านี้ได้อย่างดี

ความตื่นตัวเกี่ยวกับ AEC ในบางประเทศที่ดิฉันได้ไปเยี่ยม บางแห่งยังน้อยมาก เมื่อเทียบกับบ้านเราที่เริ่มพูดถึง AEC 1-2 ปีที่ผ่านมาอย่างกว้างขวาง ดิฉันเข้าใจว่าคนไทยไม่น้อยที่คงมองคนในภูมิภาค ASEAN หรือ AEC หลากๆ ประเทศด้วยความคิดว่าเราเหนือกว่าเขา ถ้าเราดูจากวัตถุประสงค์ ความจริงข้อนั้นคงจริงแน่นอน แต่ทางด้านจิตใจแล้ว คงมีอีกหลายอย่างที่เรายังพยายามทำความเข้าใจและปรับทัศนคติของเราเอง ในการที่เราจะอยู่ร่วมกันในภูมิภาค AEC นี้ย่อมมีความสุข ก้าวไปด้วยกัน เจริญไปด้วยกันเหมือนดังสมาชิกในครอบครัวใหญ่นี้ เราคงไม่ต้องการเป็นสิ่งที่แม่ญิงลาวคนนั้นพูดว่าเวียดนามคือมิตรแท้ของเขา แต่ประเทศไทยมิใช่

นาถนิษฐา จีรารยะพงศ์ จบการศึกษาจากคณะอักษรศาสตร์ (อ.บ. 44) และไปศึกษาต่อด้าน Journalism ที่ North Texas University มีประสบการณ์การทำงานบริษัทโฆษณา และหนังสือพิมพ์มายาวนาน โดยเฉพาะที่โพสต์-พับลิชซิง ผู้จัดการทั่วไปของโพสต์แมกกาซีน ซึ่งผลิตนิตยสาร ELLE, ELLE DÉCOR, CLEO, TATLER, GOLF NEWS ปัจจุบันเป็นหุ้นส่วนในบริษัท บลูแมงโก ซึ่งเป็นตัวแทนสื่อต่างประเทศทั่วโลก

รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์นาฏ เกกิงวิทย์
ผู้อุทิศตนเพื่อคณะอักษรศาสตร์และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ่าลาอ่าลัย

การจากไปของรองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์นาฏ เกกิงวิทย์ อาจารย์ประจำภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ และผู้ช่วยอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2557 เป็นการสูญเสียทั้งของภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ของคณะอักษรศาสตร์ และของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์นาฏ เป็นหนึ่งใน “สี่ทหารเสือ” ผู้ร่วมกันทำงานหนักและฟันฝ่าอุปสรรคนานาประการจนสามารถจัดตั้งภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบได้ใน พ.ศ. 2539 และต่อมาในพ.ศ. 2543 ได้เป็นหัวหน้าภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ในช่วงที่อาจารย์อนงค์นาฏเป็นหัวหน้าภาควิชาฯ ได้พัฒนาฐานข้อมูลเว็บไซต์ของภาควิชาเป็นเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูลต่างๆ ของภาควิชาอย่างสมบูรณ์และงดงามตระการตาด้วยลวดลายดอกไม้ อันวิจิตร กิจกรรมห้องรับแขกก็สร้างความคึกคักทางวิชาการให้การเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ในช่วงต่อมาที่อาจารย์อนงค์นาฏไปทำงานระดับคณะและมหาวิทยาลัยแต่อาจารย์ก็ยังให้เวลาเสมอกับการเรียนการสอนและการคุมวิทยานิพนธ์ ศิษย์ทั้งหลายล้วนประจักษ์ในความเป็นครูผู้มีเมตตาของอาจารย์อนงค์นาฏ แม้ในยามเจ็บป่วย

รำลึกถึงอาจารย์อุบล

ดิฉันเป็นลูกศิษย์อาจารย์อุบล และกล่าวได้ว่าเป็นตัวเป็นตนทุกวันนี้ส่วนหนึ่งก็เพราะอาจารย์เมื่อครั้งศึกษาที่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 4 ได้มีโอกาสเรียนการแปลชั้นสูงกับอาจารย์ คิดอยู่เพียงว่าวิชาใดๆ ก็ตามที่มีคำว่า “ชั้นสูง” คงจะยากและพิสดารมาก แต่เมื่อได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์อุบล ก็ค่อยๆ รู้สึกว่าเป็นศาสตร์ที่ ศึกษาได้ด้วยความสนุกและทำท่าย อีกรู้สึกว่าประโยชน์ของการเรียนวิชาแปลในคราวนั้นเข้มข้น และทำให้ดิฉันกลายเป็นคน “สายแปล” คนหนึ่ง และได้ทำงานแปลมาตลอดตามแต่โอกาสอำนวย ก่อนจะเข้าทำงานเป็นอาจารย์ที่ ภาควิชาภาษาอังกฤษ ดิฉันได้รับความกรุณาจากอาจารย์อุบลอีกครั้ง อาจารย์ไม่รีรอที่จะออกจดหมายแนะนำ (recommendation letter) ให้ดิฉันไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้านภาษาศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ณ เมืองเออร์บานา-แชมเปญ (UIUC) รู้สึกชื่นชมอาจารย์ที่เป็นคนห่วงใย เป็นกันเอง ชอบช่วยเหลือผู้อื่น จำได้ว่าดิฉันไปพบอาจารย์เข้าวันหนึ่ง เพื่อขอความกรุณาให้อาจารย์เขียนจดหมายให้อาจารย์ตอบตกลงทันที “ได้เลย จำได้สิ ปتماเรียนแปลกับครู” เพียงการที่ครูจำศิษย์ได้ ทั้งๆที่ดิฉันแน่ใจว่า คงไม่ใช่ศิษย์ที่เก่งที่สุดในชั้นเรียน ดิฉันก็ดีใจมากแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น อาจารย์บอกดิฉันอีกว่า “เดี๋ยวบายๆ มารับจดหมายเลยนะคะ” ดิฉันเฝ้าอ่านจดหมายฉบับนั้นอยู่หลายรอบ ตัวพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีดไฟฟ้านั้นช่างมีค่ากับชีวิตดิฉัน ลายเซ็นอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษสวยงาม ชัดเจนคู่มือพิมพ์

เมื่อภาควิชาภาษาอังกฤษรับดิฉันเข้าทำงานเมื่อปี พ.ศ. 2528 (สมัยที่รองศาสตราจารย์ มหนา ดวงรัตน์ เป็นหัวหน้าภาคฯ) ดิฉันได้พบอาจารย์อุบลอีกครั้ง ได้กราบขอพระคุณอาจารย์อย่างเต็มหัวใจ และเมื่อบรรจุเป็นอาจารย์ได้ไม่นาน อาจารย์อุบลซึ่งรับตำแหน่งประธานศูนย์การแปลคณะอักษรศาสตร์ในขณะนั้นเรียกพวกเราอาจารย์รุ่นเล็กและรุ่นกลางเข้าไปช่วยงานที่ศูนย์ฯ ทำงานแปลชิ้นเล็กชิ้นใหญ่ ช่วงนั้นเองที่พวกเราสนุกมากกับงานแปลที่อาจารย์ชักชวนไปทำ รู้สึกขอพระคุณอาจารย์ที่ไว้วางใจและให้โอกาสเรา ฝึกเรา แนะนำเรา ทำให้เรามั่นใจ

อาจารย์ก็ยังคงเป็นห่วงศิษย์ในความดูแลเสมอ

ด้านงานบริหารทางวิชาการของคณะอักษรศาสตร์ อาจารย์อนงค์นาฏเคยเป็นรองคณบดีฝ่ายวิชาการระหว่าง พ.ศ.2547-2551 ผลงานสำคัญที่อาจารย์อนงค์นาฏมีส่วนสำคัญในการบุกเบิกคือหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีของคณะอักษรศาสตร์ หรือ BALAC

ตั้งแต่ พ.ศ.2551 จนวาระสุดท้ายของชีวิต ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี ด้านกิจการพิเศษ เป็นผู้ดำเนินงานโครงการปาฐกถาเสนาหลักของแผ่นดิน และดูแลรับผิดชอบงานด้านพิธีการต่างๆของมหาวิทยาลัย

ภาพในความทรงจำอันน่าประทับใจของอาจารย์อนงค์นาฏ คือผู้ที่อุทิศตัวเพื่อการทำงานอย่างเต็มที่ ใส่ใจในการทำงานอยู่เสมอ เป็นผู้มีระเบียบวินัยและ เป็นอาจารย์ที่เปี่ยมด้วยเมตตาต่อศิษย์ การจากไปก่อนเวลาอันควรของอาจารย์อนงค์นาฏจึงเป็นความสูญเสียของหน่วยงานทุกระดับ แต่พวกเรายังคงจะมีความทรงจำที่ดีเกี่ยวกับรองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์นาฏ เกกิงวิทย์ ในฐานะผู้เป็นแบบอย่างของนักวิชาการและอาจารย์มหาวิทยาลัยผู้อุทิศตนอย่างเต็มที่ เป็นแบบอย่างของชาวจุฬาฯ ที่รักจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างสุดจิตสุดใจและเป็น “เกียรติภูมิจุฬาฯ” ที่น่าภาคภูมิใจ

รองศาสตราจารย์ ดร.ตรีศิลป์ บุญขจร
ในนามภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ

ที่จะร่วมทีมกันแปลหนังสือต่างๆ อาทิ เช่น อัดชีวิตประวัติของจอร์จ บุซ หนังสือชุดความรู้ ดิสนีย์โลกมหัศจรรย์ ฯลฯ ในระยะนั้น ด้วยการบริหารงาน ของอาจารย์ทำให้ศูนย์การแปล คณะอักษรศาสตร์เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ในเวลาไม่นาน บุคคล บริษัทห้างร้าน หน่วยงานต่างๆ แวะเวียนเข้ามา ส่งเอกสารให้แปลไม่ขาดสาย

ทุกเช้าเราจะเห็นอาจารย์อุบลอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษและตัดข่าวเก็บไว้เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนวิชาการแปล โดยเน้นข่าวธุรกิจและข่าวเศรษฐกิจที่ทันสมัย

ช่วยให้ผู้เรียนชาวอักษรศาสตร์ได้ขยายโลกทัศน์ออกไปสู่เรื่องตัวเลข เรื่องกลไกตลาด เรื่องเศรษฐกิจของโลก ซึ่งหลายๆ คนคงคิดว่าชาวอักษรฯ ไม่น่ามีโอกาสสัมผัส... พวกเรานั่งทำงานกันในศูนย์การแปลแทบทุกวัน อาจารย์ให้ความเป็นกันเอง และเป็นตัวอย่างที่ดีให้เราหลายๆ ด้านในการใช้ชีวิต... ไม่นานดิฉันกลายเป็น “ยัยปุ้ม” ของ “พี่บอล”

... ปุ้มไม่ได้พบพี่บอลบ่อยนักหลังจากพี่บอลลาออกก่อนเกษียณอายุ เมื่อปีที่แล้วทราบข่าวจากพี่ตี๋ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณภา วิมลเฉลา) ว่าพี่บอลป่วย และชวนไปเยี่ยมพี่บอลที่บ้าน พี่บอลชอบไป แต่ความเป็นคนคล่องแคล่วกระฉับกระเฉงยังคงเหลืออยู่ พี่บอลยังคงสนุกสนานเป็นกันเอง หยิบขนมและน้ำชามาเลี้ยง ขณะที่คุยกันตั้งแต่เรื่องการเรียนการสอนในปัจจุบัน เรื่องการเมือง ไปจนถึงเรื่องสุขภาพ อาจารย์เล่าเรื่องสมาชิกในครอบครัวด้วยความผูกพันรักใคร่ ...ครอบครัวพี่บอลเป็นกำลังใจที่ดียิ่งในยามเจ็บป่วย ทุกคนขมิ้มขม้นดูแลเอาใจใส่พี่บอลจนวาระสุดท้าย

ขอกราบพี่บอล ขอพระคุณอย่างสูงที่ได้พร่าสอนชี้แนะให้เห็นแง่มุมต่างๆ ในชีวิตและเป็นตัวอย่างของครูที่ดีให้แก่พวกน้องๆ ทุกคน

“ยัยปุ้ม” ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปتما อัดทนโต
หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมของสมาคม
นิสิตเก่าอักษรศาสตร์ฯ

การประชุมใหญ่สมาคมนิสิตเก่า
อักษรศาสตร์ฯ วันที่ 9 มกราคม 2558

“บนลานจามจรี 94 ปี อักษรศาสตร์คืนสู่เหย้า”

ในวันศุกร์ที่ 9 มกราคม 2558 พี่ๆน้องๆ รุ่นต่างๆมาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง จนเต็มบริเวณโถงชั้นล่าง อาคารมหาจักรีสิรินธร บรรยากาศคึกคักกันตั้งแต่เย็น

ความประทับใจเริ่มต้นตั้งแต่พิธีกร นาเดีย โสณกุล และ พนิดนาฏ ฉัตรวิไล เชิญนิสิตทุกรุ่นกราบคารวะอาจารย์ ลูกศิษย์ทั้งหลายต่างเดินเข้าไปกราบคุณอาจารย์ และกลุ่มนิสิตนำโดย รศ.จารุณี หงส์จารุ เดินแถวออกมาร้องเพลงประสานเสียงทั้งเพลงคณะและเพลงจุฬาฯ ต่อด้วยนิสิตชมรมนาฏศิลป์ไทยออกมารำอวยพรได้อย่างงดงาม ตามด้วยวีดิทัศน์เกียรติภูมิอักษรศาสตร์ ที่สร้างความรู้สึกเต็มอิมให้แก่ชาวอักษรทุกคน ด้วยภาพความงดงามของเทวาลัย บรรยากาศเก่าๆ และบทสัมภาษณ์ของนิสิตเก่า และเมื่อเพลงมาร์ชอักษรศาสตร์ดังขึ้น ทุกคนก็ลุกขึ้นร้องพร้อมกันดังกระหึ่มและก้องอยู่ในความทรงจำของเราไปอีกนานแสนนาน

การแสดงบนเวที ครึกครื้นคึกคัก และคับคั่งไปด้วยนักร้องชาวอักษรศาสตร์ อาทิ แอมบี้ ภคกัญญา - กิ่ง วรกร - นิด นิดาวรรณ -

ป้อม นรินทร์ และเพลงละตินของ ตุ่ม ผุสชา และ อาร์ต พนิดนาฏ ยังเสริมด้วยนักร้องรับเชิญเสียงนุ่มแต่เรียกเสียงกรี๊ดได้สนั่น คือ ออดรณชัย ตามมาด้วย ป้าเม้า สุดา ชื่นบาน ที่ร้องเพลงโดนใจสุดๆ ที่เรียกรอยยิ้มได้ดียิ่งเห็นจะได้แก่ เทยเทียวไทย ที่นอกจากจะร้องเพลงโชว์ในชุดไทยงดงามแล้วยังแถมทอล์คโชว์ที่หยอกกตึกได้อย่างเจ็บๆคันๆ และเสียงกรี๊ดดังสนั่นเมื่อการแสดงจากนิสิตเก่าสองรุ่น ที่ซุ่มฝึกซ้อมและแต่งตัวกันมา battle กันชนิดกินกันไม่ลง ด้วยลีลาเต้นน่ารักของอบ.45 ชุด บัวน้อยคอยรัก ที่เชือดเฉือนกับการแสดง เจรีอค ที่ร้อนแรงของ อบ.41

“บนลานจามจรี 98 ปี อักษรศาสตร์คืนสู่เหย้า” ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง สร้างความประทับใจให้แก่นิสิตเก่าที่มาร่วมงานทุกคน ทำให้นายกฯและกรรมการสมาคมทุกคนที่เตรียมงานกันมานาน หายเหนื่อยไปตามๆกัน ขอขอบคุณผู้สนับสนุนทุกหน่วยงาน ทุกท่าน ที่เอ่ยนามได้ไม่ทั้งหมด ขอขอบคุณพี่ๆน้องๆ อักษรทุกท่านที่มาร่วมงาน คืนสู่เหย้าในปีหน้า เราจะได้มาสนุกสนานกันอย่างอบอุ่นเช่นนี้อีกนะคะ

ประชาสัมพันธ์

การสมัครเข้าเป็นสมาชิกสมาคมนิสิตเก่า
อักษรศาสตร์ จุฬาฯ

สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ขอเชิญชวน นิสิตใหม่ นิสิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา นิสิตเก่า ให้เข้ามาเป็นสมาชิกสมาคมฯ และสมาชิกสมทบเพื่อร่วมกันเป็นกำลังในการทำประโยชน์ให้กับคณะอักษรศาสตร์

ผู้ที่สนใจสามารถขอรับใบสมัครหรือดาวน์โหลดแบบฟอร์มจากเว็บไซต์ของสมาคมฯ <http://www.arts.chula.ac.th/AlumWeb/index.html> และส่งเอกสารการสมัครได้ทาง E-mail : artsalumnicu@gmail.com หรือ โทรสาร 0-2253-2059 หรือยื่นใบสมัครที่สำนักงานสมาคมฯ ชั้นลอย อาคารมหาจักรีสิรินธร คณะอักษรศาสตร์

การชำระเงิน ชำระค่าสมาชิกสามัญตลอดชีพ 500 บาท สมาชิกสมทบ (นิสิตปัจจุบันระดับปริญญาตรี) 100 บาท ที่สำนักงานสมาคมฯ หรือ โอนเงินเข้าบัญชีชื่อ “สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ” บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 401-2-12903-0 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และส่งสำเนาใบโอนเงินมายังสำนักงานสมาคมฯ ทางโทรสาร 0-2253-2059 หรือทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของสมาคมฯ

ทั้งนี้ หากสมาชิกท่านใดมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนตัวสมาคมฯ ขอความร่วมมือสมาชิกกรุณาแจ้งมายัง E-mail : artsalumnicu@gmail.com เพื่อทางสมาคมฯ จะปรับปรุงข้อมูลทะเบียนสมาชิกต่อไป และทางสมาคมฯ จะจัดทำบัตรสมาชิกใหม่ให้แก่สมาชิกทุกท่าน ซึ่งท่านจะได้รับสิทธิประโยชน์มากมาย อาทิ ได้รับค่าส่วนลดจาก ศูนย์หนังสือ จุฬาฯ, true coffee, Major Cineplex

โครงการ 1000 บาท ต่อหนึ่งวันเกิด

สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ขอเชิญชวนสมาชิกฯ ร่วมบริจาคเงินเมื่อถึงวันเกิดจำนวน 1,000 บาท เพื่อให้ นิสิตเก่าระลึกถึง คณะอักษรศาสตร์ซึ่งเป็นแหล่งประสิทธิ์ประสาทวิชาและมีโอกาสร่วมทำบุญกับคณะ เงินบริจาคดังกล่าวจะนำไปใช้ประโยชน์ ในกิจกรรมของคณะและสมาคมฯ

ช่องทางบริจาค บริจาคเงินจำนวน 1,000 บาท โดยโอนเงินเข้าบัญชีชื่อ “สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาฯ” บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ 401-2-12903-0 ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาซอยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และส่งสำเนาใบโอนเงิน พร้อมชื่อที่อยู่ผู้บริจาคมายังสำนักงานสมาคมฯ ทางโทรสาร 0-2253-2059 หรือทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ของสมาคมฯ

ติดต่อสอบถาม โทรศัพท์ 0-2253-2059, 0-2218-4858 โทรสาร 0-2253-2059 E-mail: artsalumni@gmail.com

สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอเชิญร่วมฟังการเสวนาทางวิชาการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ 5 รอบ 2 เมษายน 2558 เรื่อง “60 พรรษาชาติยานิติศรีจุฬาฯ” วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2558 เวลา 8.30-16.00 น. ณ ห้อง 111 อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เวลา 09.30 น. **พระปรีชาสามารถเมื่อยังทรงพระเยาว์**

วิทยากร ท่านผู้หญิงทัศนีย์ บุญยคุปต์ คุณพาสินี ลีมอดิบุลย์

เวลา 11.00 น. **ทรงบริหารเวลาในการทรงปฏิบัติงานและทรงศึกษาในมหาวิทยาลัย**

วิทยากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บำรุงสุข ดร.สมเกียรติ ขอบผล

เวลา 13.00 น. **พระมหากษัตริย์คุณที่พระราชทานให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

วิทยากร ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปรานี กุลละวณิชย์ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.คุณหญิงสุชาดา กีระนันท์

เวลา 14.45 น. **พระมหากษัตริย์คุณที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทย**

วิทยากร พล.ต.ต.มนัส ชันธทัตบำรุง อาจารย์สวัสดิ์ จงกล

อักษรสัมพันธ์เมืองไทยต้นปี

รายการ “สืบสานงานศิลป์ วิถีถิ่นมรดกไทย ชุมชนโพธาราม – ราชบุรี”

ยานพาหนะ : รถโค้ช 40 ที่นั่ง 1 คัน ผู้จัด ประสานงาน ควบคุมการสัญจร : ศรีอรทัย บุรณศิริ

วิทยากร : อาจารย์สถาพร อรุณวิลาศ หน่วยวิชาอารยธรรมไทย คณะอักษรศาสตร์ / วิทยากรประจำสถานที่เยี่ยมชม

จำนวนสมาชิก : 40 คน ค่าสัญจร : คนละ 1,600 บาท (อัตรานี้รวม ค่ายานพาหนะ / วิทยากร/มัคคุเทศก์ท้องถิ่น / สถานที่เข้าชม /

อาหารเช้า / อาหารว่าง 2 มื้อ / อาหารเที่ยง / น้ำดื่ม / อุปกรณ์ภาชนะ / ค่าจัดทำเอกสารข้อมูลประกอบการสัญจร /

เอกสาร ปชส. สมาชิก / การติดต่อสื่อสาร / ฯลฯ) การจองที่นั่ง : ศรีอรทัย บุรณศิริ โทร. 02-332-1728 / 081-985-4191 /

e-mail : srioratai.bu@hotmail.co.th / คุณป้อม สมาคมฯ โทร. 02-253-2059

การชำระค่าสัญจร : โอนเข้า บ/ช ออมทรัพย์ ธ. กรุงไทย สาขาลาดพร้าว 33 ชื่อ ศรีอรทัย บุรณศิริ เลขที่ 011-1-41694-9

กำหนดการสังเขป ครึ่งเช้า ที่ อ.โพธาราม ถิ่นฐานของ 4 กลุ่มชาติพันธุ์ไทย จีน มอญ ลาว / เยี่ยมชม วัดขนอน...ได้ รางวัล 1 ใน 6 ชุมชนดีเด่นของโลกจากยูเนสโก ...ชมการเชิดหนังใหญ่ (ในห้องแอร์) และพิพิธภัณฑ์หนังใหญ่ / วัดพระศรีอารย์ ชมอุโบสถทองคำร้อยล้านสักการะพระพุทธรูปศิลาขาว ศิลปะพม่า และพระศรีอารย์ / ตลาดเก่าโพธาราม ตั้งแต่ยุค ร.5 ...ชมบ้านเก่าและเรือนแถวไม้ สไตล์อาร์ตเดมพร้อมชมของอร่อย OTOP เฉพาะถิ่น / ช่วงบ่ายเข้าเมืองราชบุรี เยี่ยม

ชม ...จิตประภังค์สถานบ้านคูบัว พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น รางวัล OTOP Village Champion...ศูนย์รวมจิตใจ ความรู้ และการสืบทอดภูมิปัญญาวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมชุมชนไท-ยวนบ้านคูบัว โดยเฉพาะ “ผ้าจากไทรยวน” (บรรพบุรุษอพยพมาจากเชียงแสน ยุค ร.1) / ปิดท้ายการสัญจร ... ชมการปั้น “โอ่งมังกร” ศิลปะทำมือเก่าแก่ อาชีพสืบทอดของชาวจีนแต่จิว ที่อพยพมาอยู่ที่นี่ ตั้งแต่ยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 จนกลายเป็นเอกลักษณ์คูราชบุรี

วารสารอักษรสัมพันธ์ กำหนดเผยแพร่ปีละ 3 ฉบับ ในเดือนเมษายน สิงหาคม และธันวาคม

จัดพิมพ์ : สมาคมนิสิตเก่าอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ห้องเลขที่ 148 M 1 (ชั้นลอย) อาคารมหาจักรีสิรินธร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 0-2253-2059, 0-2218-4858 โทรสาร 0-2253-2059 Facebook: www.facebook.com/CU Arts Alumni Member

Homepage: http://www.arts.chula.ac.th/AlumWeb/index.html E-mail: artsalumni@gmail.com

สารานุกรม : นายประสงค์ เลิศพยัคฆ์ (อ.บ. 42) ศิลปกรรม : นายนักรบ มุลมานัส (อ.บ. 77) พิมพ์ที่ : บริษัท ประชาชน จำกัด โทรศัพท์ 0-2636-6550